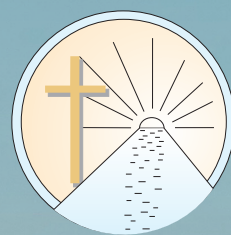

SIONS

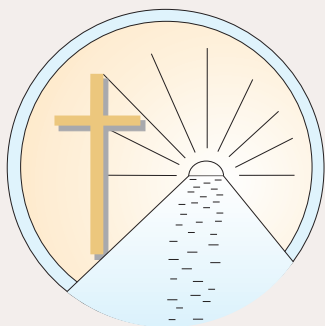
Missionstidning

Nr 1/2025

*Alla är ni Guds barn genom tron
på Kristus Jesus. Alla ni som blivit döpta
till Kristus har iklätt er Kristus. Här är inte
jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna.
Alla är ni ett i Kristus Jesus. Och om ni tillhör
Kristus är ni avkomlingar till Abraham,
arvingar efter löftet.*

GALATERBREVET 3 : 26-29

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Permosvången 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Ida Snellman, Kristian Gädd-
näs, Magnus Enlund, Eva
Hagnäs, Karl-Henrik Snellman,
Joel Ahlvik

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Print&Package
Group Oy

SIONS

Missionstidning

Nr 1/2025

REDAKTÖRENS HÄLSNING

Dopet som Guds verk 4-6

VARDAGSTRO Guds närvaro 7

Ett nytt år – i Guds hus 8-9

Guds gåvor 10-11

BARNATRO Jag är trygg 12-13

UNGDOMSFLIK Vilken Jesusbild har jag? 14-15

Ett besök hos våra bröder och systrar
i Ryssland 16-17

Predikan och Guds ord, del 1 18-19

Bibelläsning 20-21

Infobrev från LFF 22

Annonser och information
om prenumerationer 23

Kandidatexamen i teologi
från Helsingfors eller Göteborg? 24

Kommande helgdagar

Andra söndagen efter jul • LUK 2:41-52 • *I Guds hus*

Trettondagen • MATT 2:1-12 • *Jesus, världens ljus*

Första söndagen efter trettondagen • MATT 3:13-17 • *Dopets gåva*

Andra söndagen efter trettondagen • JOH 2:1-11 • *Jesus uppenbarar sin gudomliga kraft*

Tredje söndagen efter trettondagen • MATT 8:5-13 • *Jesus väcker tro*

Fjärde söndagen efter trettondagen • MATT 8:23-27 • *Jesus hjälper i nöden*

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Om påvens makt och överhöghet

Det är tungt att avvika från så många folks gemensamma mening och kallas schismatiker. Men Gud bjuder med sin myndighet alla att icke taga någon befattning med eller försvara ogudaktighet och orättfärdig grymhet. Därigenom äro våra samveten tillräckligt urskuldade. Ty villfarelserna inom påvedömet äro uppenbara. Och hela Skriften betygar med kraft, att dessa villfarelser äro onda andars och antikrists lära. Det ligger en uppenbar avgudatjänst i vanhelgandet av mässorna, vilka utom alla andra missbruk på det skändligaste sätt användas för snöd vinning. Vidare har påven och hans anhängare förvanskad läran om boten. Ty de lära, att synderna förlåtas för

våra gärningars skull. Sedan bjuda de, att man skall tvivla om, huruvida förlåtelsen verkligen följer. Men ingenstädes lära de, att synderna förlåtas av nåd för Kristi skull och att vi genom denna tro få syndernas förlåtelse. Så fördunkla de Kristi ära och beröva samvetena den fasta trösten samt avskaffa den rätta gudstjänsten, nämligen trons övning i dess kamp mot förtvivlan.

De hava fördunklat läran om synden och framställt föreskrift om uppräknande av synderna, som framkallar många villfarelser och förtvivlan. De ha hittat på tillfyllestgörelser, med vilka de även fördunklat Kristi välgärning. ✚

MÖTESKALENDER

- 1.1 Nyår, Näs
- 1.5 Trettondag, Skutnäs
- 1.12 Risöhall
- 1.19 Flynängen
- 1.26 Bosund
- 2.2 Möte i Karleby

Men när Guds, vår Frälsares, godhet och kärlek till mänskorna uppenbarades, frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort, utan på grund av sin barmhärtighet, genom ett bad till nyfödelse och förnyelse i den helige Ande, som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare. Detta skedde för att vi skulle stå rättfärdiga genom hans nåd och, som vårt hopp är, bli arvingar till det eviga livet.

TITUSBREVET 3:4-7

BILD: JULIA MICHELLE • UNSPLASH.COM

Dopet som Guds verk

JANUARI ÄR DET HELIGA DOPETS MÅNAD.

Dopet är en gåva som Herren har gett. I vår rörelse har vi alltid haft en stor vördnad för dopet. Föräldrarna av nyfödda barn har hållit det som en viktig välsignelse och burit fram barnen till Herren Jesus för att han skulle döpa dem.

GUDS ORD BERÄTTAR TILLRÄCKLIGT

Jag och en predikantbroder diskuterade ofta dopet. Vi var i många avseenden av olika åsikt i frågan och »kom ibland ihop oss«, dock utan att bli ovänner. En gång när vi igen började diskutera denna fråga märkte vi att vi egentligen aldrig diskuterade själva dopet utan varje gång flyttade fokus till frågan om tron före dopet. När vi märkte det här kom vi överens om att nu går vi hem och läser för en gångs skull vad vår Herre och apostlarna undervisar om själva dopets innehåll och verkan. När vi hade gjort det och träffades igen insåg vi att vi faktiskt stod mycket närmare varandra i denna fråga än det verkade i början.

Guds ord uppenbarar inte allt för oss. Därför måste vi inför denna fråga, liksom inför många andra frågor, acceptera att det fördolda hör Herren till (5 Mos 29:29). Vi bör inte försöka öppna upp sådant som Gud inte har öppnat i sitt ord. Vi bör inte kräva svar på frågor som Ordet självt inte ställer inför oss. Vi agerar fel om vi tvingar något textstycke till att tjäna våra egna tankar i stället för att acceptera det faktum att vi

inte har fått veta allt. Därför bör vi inte skapa trosartiklar som binder samveten i fråga om detaljer som Gud har hållit för sig själv.

När man läser Bibeln är det bra att ta av sig doktorshatten.

EN HELHETSBLILD AV DOPET

De gamla kristna, alltså de jättegamla som till exempel kyrkofäderna, ansåg att dopet hade en viktig ställning. Det var för dem det tillfälle där människor som omvände sig till kristendomen gavs syndernas förlåtelse, fick den helige Ande, blev lemmar i Kristi församlingskropp och fick delta i ätandet av Kristi kropp och blod i nattvardsmåltiden. Utan dopet kunde de inte bli medlemmar i församlingen och delaktiga i dess gåvor. Men varför ansåg fäderna i den gamla kyrkan att dopet var något som fick en sådan här förändring till stånd?

I dopet sker en stor förändring. Jesus beskrev denna förändring i sitt samtal med Nikodemus (Joh 3). Jesus talade om en födelse ovanifrån (grekiska texten), vilket sker genom vatten och Ande. Nikodemus förstod inte att nu var det tal om beskrivningen i Hesekiels bok (36:24–27) av det nya förbundet och den totala förnyelse som det medförde för förhållandet mellan människan och Gud. Petrus förstod, och därför kunde han ge människorna som fått ett styng i samvetet under pingsten svar på frågan hur man blir frälst, det vill säga hur man blir en medborgare i det nya förbundet

(Apg 2:37–41). I Petrus svar är Ordet, dopet och den helige Ande närvarande. Svarrets kärna var densamma som i Jesu ord till Nikodemus: vatten och Ande, som förmedlas i kraft av Ordets löften. Domet får en förändring till stånd, eftersom det har getts ett löfte om detta. I dopet ges syndernas förlåtelse, och människan får den helige Andes gåva. Enligt Petrus svar gäller löftet också små barn. Därför har kristna alltid döpt också spädbarn.

Också aposteln Paulus undervisade om den stora förändringen, i enlighet med det som Kristus uppenbarade för honom. Kärnan i Paulus doplära är att den troende både begravs och uppstår till ett nytt liv i dopet (Rom 6; Kol 2:11–12).

Det är mycket viktigt att notera att Paulus inte alls gör förhållandet mellan tron och dopet till ett problem – det ingår inte i hans undervisning. Paulus håller ihop hela paketet: där är tron och dopet närvarande i en välsignad helhet. De är båda samma Guds ofelbara verk. Begravningen och uppståndelsen i dopet är Guds verk, liksom också tron som Gud verkar genom Ordet. Paulus säger, i enlighet med Jesu undervisning: *»I honom [Kristus] blev också ni omskurna [...] och begravdes med honom genom dopet. I dopet blev ni också uppväckta med honom genom tron på Guds kraft, han som har uppväckt honom från de döda»* (Kol 2:11–12). Vi behöver inte försöka bli skickligare än Paulus. Gud verkar dopet, Gud verkar tron.

ORDET OCH DOPET

TÄVLAR INTE SINSEMELLAN

Ett nytt förbund såg dagens ljus när Jesus föddes, dog och uppstod från de döda. Utöver detta börjar varje människas personliga »nya förbund« när hon för synders skull begravs i dopet med Kristus och uppstår i Kristus.

Eftersom Kristus *»vill att alla människor skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen«* (1 Tim 2:4) är det inte ett problem om någon som har hört och trott evangelium hinner dö strax innan han eller hon ska bli döpt. Sådana människor kommer till himlen, eftersom de genom Ordet hade allt som de sedan skulle ha fått genom dopet. Det här tröstar också kristna föräldrar som sörjer sitt lilla barn som dött före dopet. För Gud är detta steg över tidens gräns inte ett problem. Gud är inte bunden till förvaltandet av sakramentet, men det är vi människor.

På grund av både Guds ords och dopets verkan värdesätter kristna gåvan som man får i dopet och vill döpa sina barn utan onödigt dröjsmål. De värdesätter båda lika mycket – Guds gåva som fås genom Ordet och Guds gåva som fås i dopet. Ordets och dopets gåva är densamma. Kristna föräldrar gläder sig över båda och talar om båda.

Endast människans förstånd ser en motsättning mellan Ordets verkan och dopets verkan, men tron gläder sig med full kraft över båda. De är samma Guds gärning. Hur Han gör allt detta utan motsättning vet endast Han själv, och det har Han inte uppenbarat för oss. Här får också vi som predikanter och präster bara förundra oss över Guds nådehushållning och lyfta på våra doktorshattar.

»NEJ« TILL ETT NYTT DOP

Ungdomar frågade mig varför det inte är rätt att bli döpt på nytt om man så önskar. Jag svarade genom att hänvisa till Bibeln. Bibeln säger »ett dop« och menar förutom »ett« i numeriskt hänseende också i sak en sorts dop (Ef 4:5). Eftersom Jesus inte ska dö på nytt och uppstå flera gånger behöver inte heller den som döpts som barn dö och uppstå i dopet fler än en gång. Varför det?

Hur kan Jesu död och uppståndelse alls jämföras med den död och uppståndelse som människan genomgår i dopet? I själva verket bör man jämföra dessa med varandra. De förenas av att båda är ett stort nådens verk som Gud ensam verkar. Gud lyckas redan första gången, även om man i Hans fall för all del naturligtvis inte behöver jämföra framgång och misslyckande. Han lyckades när Jesus övervann döden, Han lyckades när du tillsammans med Kristus övervann döden när du blev döpt, genom tron! När Gud har »lyckats« med något behöver det inte upprepas.

Gåvan är beständig. Inte heller efter att troende syndar eller rentav överger Kristus behöver dopet förnyas eller Kristus dö på nytt. Försoningen och dopet är Guds, och dopets gåva är alltid i kraft från gåvogivarens sida. De som avfallit får i bättringen återvända till samma dop och det skydd som nåden i Kristi blod ger. De får återvända till dopets nådesförbund. Det är ett skepp på vilket de frälsta reser, med Kristus själv som styrman.

VARFÖR MÅSTE VI ÄNDÅ DÖPA?

Varför ska vi då döpa en människa, vare hon barn eller en odöpt vuxen, om hon likväl redan har hela nåden också utan dopet? Varför ska överhudtaget någon längre döpas om de redan genom att tro på Ordet har fått allt? På detta svarar vi: om vi tar bort den uppgift som dopet enligt Bibeln har, att förena människan med Kristi död och uppståndelse, blir det ofrånkomligen endast en tom förrättning. Det går från att vara Guds nådegärning till motsatsen, det vill säga en laggärning. Det blir en gärning som människan utför av lydnad till Gud, såsom frikyrkorna säger, och är inte längre den un-

derbara Guds frälsningsgärning som vi beskrev ovan.

Att synkronisera Ordet och dopet är omöjligt för det mänskliga förståndet. Att däremot ställa dessa två mot varandra baserar sig på en logik som den mänskliga visheten kräver. Guds ord ska inte begränsas utifrån krav som den mänskliga vishetens logik ställer, eftersom människan är lera och inte med sitt förstånd kan nå Guds hemligheter. Vi skulle kunna jämföra det med att köra bil: vi kan köra bilen fastän vi inte förstår hur mercans motor fungerar. Det räcker att den som byggt motorn förstår det.

VI FÖRBLIR INNESLUTNA

I GUDS GODA BESKYDD

Ordet och sakramenten, tron och Guds gärningar är inte alternativ till varandra, utan de är alla närvarande i människans frälsning under hela hennes liv, närvarande i en och samma Guds odelade verklighet, även om människan inte förstår hur.

Desto noggrannare vill jag inte behandla detta ämne. Det som Gud har fördolt, det har Han fördolt, och det som Gud har uppenbarat, det är avsett för människor. Vi får i dessa frågor sätta vår lit till Paulus och Petrus, som båda förklarade Jesu ord. Vi behöver inte tolka apostlarnas undervisning, utan vi får ta den till oss i tro, och i vårt hjärta endast säga ett tyst »Amen, tack Jesus«.

Kära kristen vän, du har hört evangeliet, trott det och blivit döpt. Genom tron är du frälst till Kristus. Som ett odelat gott verk, utfört av Gud. Gud själv är din Frälsare därför att du även idag har din tillit i evangelium. ✚

Vesa Pöyhtäri

Guds närvaro

BILD: RODION KUTSAIEV • UNSPLASH.COM

GUDS NÄRVARO SJUNGER MAN OM i flera sånger och psalmer. Gud är för oss kristna alltid vid vår sida. Guds närhet och kärlek får vi erfara från vaggan till gravan. Han lyfter, bär, tröstar, fostrar och leder oss steg för steg vidare i livet. Det är stort att vara ett Guds barn.

Guds närvaro kan kännas nog så påtaglig ibland. Han är med oss i böner, i bibelläsning och vi får också möta vår Herre i möten och sammankomster. Gud är alltid med oss, det får vi lita på och Han har alltid tid med oss människor. Jesus vill gästa ditt och mitt hjärta, ja Han vill hela det som är brustet. Gud Fadern visar inte bort någon, i Hans närhet är det gott att vara.

Ibland kan det kännas att andra människors liv verkar vara lättare än det egna livet, men detta är en chimär, för i Herrens hage ryms många får med olika slags sår som be-

höver helande. Han vet och känner till alla våra problem och utmaningar vi människor bär på i våra hjärtan.

När vi bjuder in Gud i våra liv, så kan vi uppleva under på flera plan i det egna livet. Det bästa är att vi inte behöver planera våra liv i detalj, nej vi får gå i Hans förberedda gärningar. Gud är med oss i öknen, i frodiga skogar och vid krokiga vägar. Livets väg vet bara Gud, men vad spännande är det inte att gå livets väg tillsammans med vår Himselfar. På den här färden får vi sucka och glädjas om vartannat, medvetna om att Gud är med oss i varje steg i livet vi tar. +

Magnus Enlund

I kolumnen *Vardagstro* bjuds på olika personers reflektioner och erfarenheter från vandringen i Jesu fotspår.

Ett nytt år – i Guds hus

TEMAT FÖR DEN FÖRSTA SÖNDAGEN i januari är i Guds hus. Av Guds nåd har vi fått inleda ett nytt år. Nåd och tid är något som Gud ger. När Gud ger tid ger han också nya möjligheter. Vi får tacka Honom för hans gåvor och ta vara på både tiden och nåden han ger. Tid inför Guds ansikte, tillsammans med Jesus är alltid välsignad tid.

” Hur använder vi vår tid idag? Försummar vi Gud och hans livgivande ord? Nu har vi ett nytt år och nya möjligheter att pröva hur vi använder vår tid.

På årets första söndag får vi ta del av en optimal tidsanvändning genom berättelsen om hur Jesus som tolvåring besökte templet i Jerusalem. Evangelisten Lukas skriver: *»Hans föräldrar gick varje år vid påskhögtiden upp till Jerusalem. När Jesus var tolv år gick de som vanligt upp till högtiden. Då festdagarna var över och de vände hem, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem.«*

Jesu föräldrar var ett gott föredöme. Varje år firade familjen påsk och de stannade alla sju dagarna i Jerusalem. Då man dessutom reste till fots fram och tillbaka tog resan till Herrens hus mycket tid. Men det var tid som man fick använda tillsammans med Guds folk.

Nu stannade Jesus detta år kvar i templet och familjens resa blev flera dagar längre än vanligt. Jesus som började bli en ung judisk man ville stanna längre i Guds hus. *»Visste ni inte att jag måste ägna mig åt det som tillhör min Fader?«* Jesus ville vara i sin Faders hus.

Har också du en längtan att detta år få vara i Guds hus? Där finns en plats för dig. Jesus som var syndfri, sann Gud och sann människa förstod att hans Fader fanns i templet, där skrifterna vittnar om Honom, om Guds offerlamm som sonar sitt folks synder. Där i templet satt gossen Jesus mitt ibland lärarna och lyssnade på dem och frågade dem.

Hur använder vi vår tid idag? Försummar vi Gud och hans livgivande ord? Nu har vi ett nytt år och nya möjligheter att pröva hur vi använder vår tid. För oss kristna är den första veckodagen, söndagen en dag som vi får boka för Guds hus, för tid i bönehus och kyrka där Guds folk, församlingen samlas.

Där är också Jesus med genom sitt Ord och sin Ande. Må Gud i år ge oss alla en vilja att tillbringa mera tid i Guds hus. Där får vi familjevis ta del av det himmelska rikets skatter. Den största skatten i Guds rike är syndernas förlåtelse. Evangeliets glada budskap om vad Jesus gör i sin Faders rike, då han öppnar himmelens port för de sina.

Guds nåd är var morgon ny. När Gud ger ny tid ger han också ny nåd. Gud är trofast då vi människor sviker. Låt Guds nåd i Kristus Jesus fostra dig detta nya år. Låt inte din och din familjs plats i Guds hus stå tom. För Gud vill möta dig. Han vill fostra och bereda dig för evigheten, som han vill tillbringa med dig. I Guds hus, i församlingen stärks din kärlek till andra kristna. Må Guds nåds fostran ge oss alla en allt större glädje över att få gå till Guds hus.

*Jag blev glad när man sade till mig:
»Vi skall gå till Herrens hus.« Våra
fötter fick träda in i dina portar, Jeru-
salem, Jerusalem du välbyggda stad
där hus sluter sig till hus, dit stam-
marna drar upp, Herrens stammar,
som ett vittnesbörd för Israel att Her-
rens namn skall prisas (Ps 122:1–4).*

Guds ord vittnar om att tiden är kort. En dag ger Gud inte mera ny tid. I Guds, i Jesu Faders hus finns då rum för dig som tog vara på tiden och Guds nåd. I Guds eviga hus, i det himmelska Jerusalem har Jesus berett en plats för dig. Den är din egen. Ingen annan kan ta den. Den är beredd för dig i Jesu, Guds sons blod.

För blodet får syndare
komma nu fritt.
Låt ingenting hindra dig mer!
Tag mot blott i tro det
som redan är ditt,
den nåd Gud i Kristus dig ger!
(Sions sånger 214:7)

Tack gode Gud för att vi fått lära oss att Jesus är vägen, att Jesus är den enda vägen som går till nya Jerusalems stad. Ett välsignat nytt nådens år i Guds hus! +

Kristian Gäddnäs

Guds gåvor

Vi har olika gåvor alltefter den nåd som vi har fått. Den som har profetians gåva skall profetera i överensstämmelse med tron. Den som har gåvan att tjäna skall tjäna i sin uppgift. Den som undervisar skall undervisa i läran. Den som förmanar skall göra det i den uppgiften. Den som delar ut gåvor skall göra det utan baktankar. Den som leder församlingen skall vara nitisk, och den som utövar barmhärtighet skall göra det med glatt hjärta.

Älska varandra uppriktigt. Avsky det onda, håll fast vid det goda. Var innerligt tillgivna varandra i broderlig kärlek. Överträffa varandra i ömsesidig hedersbevisning. Var inte tröga när det gäller nit, var brinnande i anden, tjäna Herren. Var glada i hoppet, tåliga i lidandet, uthålliga i bönen. Hjälp de heliga med vad de behöver. Var ivriga att visa gästfrihet. Välsigna dem som förföljer er, välsigna och förbanna inte. Gläd er med dem som är glada, gråt med dem som gråter. Lev i endräkt med varandra. Tänk inte på det som är högt utan håll er till det som är ringa. Var inte självklaka.

Romarbrevet 12:6–16

HELA ROMARBREVET BESKRIVER för oss om den kraft som finns i evangeliet om Jesus Kristus. Texterna för slutet av januari talar om hur Jesus väcker tro och hur han uppenbaras för oss i sin Gudomliga kraft. Redan i första kapitlet vittnar Paulus om evangeliet som är Guds kraft till frälsning för var och en som tror. Vidare kan vi läsa

att vi alla egentligen saknar härligheten från Gud eftersom vi är syndare, men genom Guds stora nåd så har vi genom tron på evangeliet flyttats från hopplöshet till hoppfullhet, från sorg och elände, från synd till nåd och förlåtelse, till Guds barns glädje och frihet. I den glädjen och friheten får vi leva, fria från lagens förbannelse, han skri-

ver ju att det finns ingen fördömelse för den som är i Jesus Kristus, genom honom är vi fria från syndens och dödens lag. Tänk så underbart att få ha del av och tro detta evangelium.

I den text som vi har som ledning för denna skrivelse så ser vi att vi alla har fått olika gåvor som vi får förvalta. Och dessa gåvor är inte något som vi i oss själva kan prestera utan det är gåvor efter den nåd som Gud vill ge. Dessa gåvor eller ansvar som vi fått är olika fördelat på olika lemmar, men helheten är Kristus själv, vi är en del av hans kropp, ingen är mera viktig än den andra. Den gåva vi har får vi ärligt och uppriktigt tjäna med, den som har en uppgift att profetera skall göra det i samklang med tron, vi både får och skall förmana och uppmuntra varandra och trösta varandra. Vi uppmanas på många ställen i bibeln att vara barmhärtiga mot varandra, och här ännu till med ett glatt hjärta. Det betyder att vi får visa medlidande, sympati och förståelse för varandra. Får vi den nåden att kunna vara barmhärtiga mot varandra så kommer vi inte hel-

Vi ber att vi skulle kunna älska varandra som Herren

Jesus har älskat oss, han som tog på sig straffet för vår skull, vi får i glädje och frihet vara till för varandra.

ler att vilja såra varandra utan vi får bygga upp den gemensamma tro som vi äger, tron på Jesus som helt och hållet är en gåva. Då tror jag att vi har lättare att ta hand om varandra, stöda varandra, be för varandra och vårda varandras själar. Gud har skapat oss med två öron och en mun, det betyder att vi får lyssna mera till varandra än att tala till varandra. Vägen till våra medmänniskors hjärtan går ofta genom örat.

Om vi under vårt liv har fokus på andra människors brister och fel så finns risk att det går helt fel, men vi får be om kärlek till vår nästa, vi har alla våra utmaningar och problem, om vi i kärlek kan lyssna in istället för att peka finger så kommer Herren att välsigna vår gemenskap, om det då är i äktenskap, jobb, skola eller församling.

Vi ber att vi skulle kunna älska varandra som Herren Jesus har älskat oss, han som tog på sig straffet för vår skull, vi får i glädje och frihet vara till för varandra. Jag vill påminna om det som jag nyss hörde en predikant säga, synden kan vara bara på ett ställe, antingen så är den på Jesus, alltså att vi är försonade genom tron på evangeliet, eller så är den hos oss. Låt oss fortsätta framåt tillsammans i det som Paulus skriver i slutet av vår text, var eniga med varandra, tänk inte på det som är högt utan håll er till det enkla. Vi behöver och skall inte försöka ta till oss de gåvor som vi inte fått, men de gåvor som vi fått får vi använda, genom tron och genom Andens ledning, då tror jag att gemenskapen kring Herren Jesus får gro och växa. Verket är Herrens och vi är alla en liten del i hans kropp. Må vi alla tjäna honom med iver och glädje, allt till Herrens ära.

Önskar er alla en välsignad vinter. ✚

Fredrik Snellman

Jag är trygg

GOTT NYTT ÅR TILL ALLA!

Det är januari och vi har börjat på år 2025. Vi ber att Gud är med oss alla 365 dagar under det nya året, som han har lovat. Innan Jesus for upp till himlen sa han till lärjungarna: »*Jag är med er alla dagar intill tidens ände.*« Det som Jesus sa till lärjungarna för 2000 år sedan gäller också för oss idag. Han är med oss varje dag.

Jag ska berätta om en händelse från när jag var riktigt liten. En dag när jag var hos min fammo och affa hände en olycka. Jag råkade springa rakt in i hörnet på ett kökskåp, så att jag fick ett sår i pannan. Min mamma och pappa var på resa, och jag sköttes av fammo och affa. Jag minns att vi for till sjukhuset, och ni som har varit till läkaren med något sår som ska skötas om vet att det kan vara ganska läskigt. Jag kommer ihåg att jag var lite rädd. Men jag fick sitta i min affas famn, där jag kände mig trygg. Såret blev limmat, jag har ett märke i

Såret blev limmat, jag har ett märke i pannan ännu idag, men det jag minns bäst från händelsen är att jag fick sitta i en trygg famn.

pannan ännu idag, men det jag minns bäst från händelsen är att jag fick sitta i en trygg famn.

Vi får alla tro på det här: Jesus älskar mig, han har köpt mig fri. Jag får vara precis som jag är och vara älskad och trygg hos Jesus. I Bibeln står det att Jesus sa: »*Den som kommer till mig, honom ska jag inte visa bort.*« Jesus vill att alla barn i världen ska få lära känna honom. Jesus är barnens vän. Han är din vän.

Det finns en fin sång som berättar för oss att vi får vara trygga. Den finns i psalmboken (nummer 909) och ni har säkert hört den. Kanske ni vill sjunga den tillsammans där hemma, så lägger ni på sången via nätet och lyssnar och sjunger med::

*Jag har en ängel som följer mig,
Jag har en ängel som följer mig var dag
Om jag sitter eller står,
om jag springer eller går,
jag har en ängel som följer mig.*

*Jag är trygg både dag och natt.
Ja, trygg både dag och natt.
Guds ängel går vid min sida,
jag är trygg både dag och natt.*

Vi ber att alla barn ska få känna sig trygga, eftersom Jesus älskar oss och är med oss varje dag.

Tack, Gud, för att du älskar oss och har lovat att alltid vara med oss!

Eva Hagnäs

»Låt barnen komma till mig och hindra dem inte, ty Guds rike tillhör sådana. Amen säger jag er: Den som inte tar emot Guds rike som ett barn, han kommer aldrig ditin.«

LUKASEVANGELIET 18:16-17

Vilken Jesusbild har jag?

UNGDOMAR! När vi var små var det kanske bra att Gud och tron var enkelt förklarad. Kanske tänkte man då som liten: »Gud är Gud och Jesus är vår broder.« Det är ju inte helt illa funderat, eftersom Jesus faktiskt tog mänsklig gestalt. Jesus var ju i sanning människa på samma sätt som oss »*fast utan synd*«. Men vi får heller aldrig glömma att Jesus verkligen också var sann Gud, och inte bara sann människa. En av söndagarna i januari har namngetts: »Jesus uppenbarar sin gudomliga kraft«. I den här ungdomsfliken ska vi se på lite olika saker som vittnar om att Jesus var sann Gud.

HÄNDELSE UR JESU LIV SOM VISAR ATT HAN ÄR SANN GUD

De som vandrade med Jesus får flera gånger se Jesu gudomliga makt uppenbaras. Vi ska se på tre tillfällen ur evangelierna.

En gång är Jesus och lärjungarna på Gennesarets sjö. Stormen har blåst upp stora vågor och lärjungarna är mycket rädda. Jesus sover då i båtens bakre del. De blir så rädda att de tvingas att väcka honom och säga: »*Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?*« (Mark 4:38). Jesus vaknar då och

talat strängt till vindarna och sjön och säger: »*Tig! Var tyst.*« Då lägger sig vågorna direkt och det blir alldeles lugnt. Lärjungarna frågar sig då: »*Vem är han? Till och med vinden och sjön lyder ju honom.*« Vi får då konstatera att Jesus verkligen är Guds Son. Han har makt över vind och vågor.

En annan gång är det en förlamad man som bärs fram av fyra vänner som Jesus uppenbarar sin gudomliga kraft på. Han visar sin makt genom att först förlåta synderna och sedan bota den lame. Idag är det ganska naturligt för oss det där med »syndernas förlåtelse«. Till och med så att det ibland blir lite för vardagligt, när vi är snabba att säga: »Jag förlåter dig.« Men de skriftlärdade (ofta fientligt inställda till Jesus) som har läst Skrifterna (Gamla testamentet) blir arga när Jesus menar sig kunna förlåta synder. De tänker i sina hjärtan: »*Vem kan förlåta synder utom Gud?*« (Mark 2:8). Det är faktiskt något alldeles speciellt som Jesus har gett vidare till sin kyrka. Han har gett varje döpt och troende kristen rätt att förlåta synder. Vi har rätt att förkunna till varandra, men det är ju inte i vårt egna namn som synderna förlåts, utan »i Jesu

namn och blod«. Att Jesus kan förlåta synder är annorlunda, eftersom han i sin egna makt kan förlåta synderna. Men ändå är det så underbart att förlåtelsen är lika verksam idag, som när Jesus själv talade till den lame mannen. Tänk på det nästa gång du hör förlåtelsens ord. Orden är lika giltiga ännu idag. Jag upprepar. Det att Jesus i egen person, namn och makt kan förlåta synder visar att han är sann Gud.

En tredje gång när Jesus visar sin gudomliga makt är när han uppväcker Lasarus från döden. Han ropar till den redan ruttande vännen som hade varit död i fyra dagar: »*Lasarus, kom ut*« och Lasarus väcks från de döda och kommer ut ur graven livslevande. Ingen har en definitiv makt över liv och död utom Gud. Jesus är sann Gud.

När vi nu har sett hur Jesus visar sin gudomliga makt, ska vi också se om han själv tror och förstår att han är Guds Son. Efter det ska vi se på hur tidiga nytestamentliga texter ser på honom.

»JESUS SA ALDRIG ATT HAN VAR GUD, SÅDANT VAR BARA PÅHITT AV HANS EFTERFÖLJARE«

Vissa menar att Jesus inte själv trodde att han var Gud, utan att det var ett senare påhitt av hans lärjungar efter hans död. Men till detta kan man ge flera bibelställen som bevis på att det inte alls var fallet. Jesus visste mycket väl vem han var. Vi kan läsa i Matt 26 när översteprästen ställer Jesus till svars inför stora rådet: »Säg oss om du är Messias, Guds Son.« Jesus svarar: »... härefter ska ni få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himlens moln.« Jesus identifierar sig med den som sitter på Maktens högra sida, nämligen vid sidan om Gud, Fadern. Att Jesus skulle mena någon annan än sig själv är uteslutet eftersom reaktionen på Jesu svar blir så stark: »Då rev översteprästen sönder sina kläder och sade:

'Han har hädat, behöver vi några fler vittnen? Nu har ni hört hädelser. Vad anser ni? De svarade han förtjänar döden!'« (Matt 26:63–66). Jesu svar går inte att misstolka. Han ansåg sig verkligen vara Gud. Det tar inte heller slut med Jesu anspråk på gudomlighet efter hans död. Efter sin uppståndelse säger Jesus de berömda orden: »*Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden, gå därför ut ...*« (Matt 28:18–19). Jesus gjorde anspråk på att ha fått all makt i himlen och på jorden, och hans uppståndelse i härlighet visade att Han hade rätt. Han var och är fortfarande Guds Son.

Att Jesus är sann Gud är inget senare påhitt som vissa menar, utan det var en välkänd självklarhet redan tidigt. Du kan läsa i en av de tidigaste skrifterna i NT, nämligen Paulus brev till Kolosserna. I det andra kapitlet läser vi om hur Jesus benämns som: »*den osynlige Gudens avbild, förstfödd före allt skapat.*« Också i Filipperbrevet 2 läser vi att Jesus var: »*till i Guds gestalt*« och senare »*att i Jesu namn alla knän ska böjas, i himlen och på jorden och under jorden och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är Herren, Gud Fadern till ära*« (Fil 2:9–11).

Ungdomar! Vid den sista domen ska alla människor bekänna, villigt och glädjefyllt eller av tvång att Jesus är Herren. Vi förstår också att man på den yttersta dagen inte böjer knä för ett skapat väsen, utan endast för Gud. Jesus är Herren, Gud Fadern till ära.

Jesu namn var föremålet för lovprisning redan på NT:s tid och det är det ännu idag. Jesus är verkligen Guds Son och vår frälsare. Det är det inga som helst tvivel på när vi studerar vår Bibel. Vi får be att han skulle uppenbara det genom sitt ord för oss alltmot varje dag. Detta så att vi skulle tro det och prisa honom tillsammans med Fadern och den Helige Ande. Amen! ✚

Kevin Nyfelt, ungdomsarbetsledare

Ett besök hos våra bröder och systrar i Ryssland

»Jag längtar efter att träffa er för att få dela med mig någon andlig gåva åt er, så att ni blir styrkta, jag menar: för att vi tillsammans skall få tröst ur vår gemensamma tro, er och min« (Rom 1:11–12).

LFF OCH RAUHAN SANA har på olika sätt gett sitt stöd till Ingermanländska kyrkan (IK) under drygt 30 år. Kyrkan och deras församlingar har genomlevt en kraftig utveckling. Antalet församlingar har ökat kraftigt, samtidigt som en del församlingar minskar i medlemsantal vartefter de gamla ingermanländska befolkningen dör och en del har flyttat till Finland.

Covid-pandemin och begränsningarna kring den gjorde att missionsarbetet måste hitta nya former. Det var omöjligt att besöka församlingarna där under ett par år. Därefter har även andra orsaker skapat nya begränsningar.

Behovet av stöd från kristna i Finland har inte minskat genom att förutsättning-

arna att hjälpa har begränsats. De enskilda församlingarna och Ingermanländska kyrkan som helhet har stora behov av ekonomiskt stöd såväl som stöd i församlingsarbetet.

De har en stor brist på pastorer och ungdomsarbetare. Även om ett besök på några dagar, kan synas vara som en droppe i havet, så kan det vara avgörande i någons situation, för att orka vidare.

En del organisationer och församlingar i västvärlden, inte minst i Finland, väljer att minska – eller till och med upphöra helt – med sitt ekonomiska bistånd till IK. Detta av olika anledningar, men bl.a. för att man anser att IK har en alltför konservativ och gammalmodig syn på en del kontroversiella frågor.

LFF och medlemsföreningarna har fortsatt att upprätthålla kontakten till församlingarna och besöker dem i mån av möjlighet.

I augusti i år arrangerades tredje resan

för i år. En liten grupp på fyra personer startade resan mot Narva i Estland tidigt på morgon natten 15 augusti. Gränsövergången där är stängd för biltrafik på grund av renoveringen av bron över gränsfloden, så därmed var vi tvungna att lämna bilen och ta oss gående över gränsen till Ivangorod.

Vår trogne vän Sergei från Kupanitsa församling väntade på oss vid gränsstationen och fungerade som chaufför åt Håkan Snellman och Timo Kontio under tre dagar som de besökte olika församlingar och äldreboenden i Länsi-Inkeri området. Man besökte församlingarna i Kupanitsa, Hatsina och Luga och dessutom så vikarierade Timo khde Anatolij Leshik i Jaama församling, som åkte på semesterresa till hembyn Läskelä i Karelen. Besök gjordes även vid åldringshemmen i Kikkeri och Tervola. Herrens trogna tjänarinna Leida fungerade som tolk och upplät även nattlogi.

Undertecknad och Ralf Lindfors fortsatte resan tillsammans pastor Anatolij upp till Karelen. Vi gjorde ett litet stopp i Kellto där vi träffade bl.a. pensionerade biskopsparet Alina och Aarre Kuukauppi. Det var ett kärt möte även om det endast blev en snabb visitt.

I Karelen blev kära återseenden med församlingarna i Läskelä och Pitkäranta. Vi medverkade i ett ungdomsmöte, andakt vid åldringshemmet, eftermiddagsmöte i kyrkan med middag samt högmässor i båda kyrkorna på söndag.

Styrkta i tron inledde vi hemresan på söndagkväll. Trötta men tacksamma över allt vi fått erfara och för alla människomöten kom vi hem på måndag kväll, och vi hade fått erfara Guds beskydd och välsignelse. Tack för alla förböner under resan!

Vi såg att våra besök hos våra vänner där är viktiga. De lever under speciella omständigheter i denna turbulenta tid. De uttryckte sin tacksamhet att de under dagarna fick likt stanna upp vid en oas och samla krafter för den fortsatta vandringen i tron. Vi fick uppleva en mycket varm och välkomnande atmosfär, vart än vi kom. De vill tillhöra samma stora familj som vi, med en gemensam Far i himlen.

Alla, gamla som unga, var mycket måna om att vi skulle framföra hälsningar till Guds barn i Finland. Fortsätt att be för oss var deras gemensamma önskan. +

Sven Grankulla

Gudstjänst
i Luga församling.

Predikan och Guds ord, del 1

»ÄR PREDIKAN GUDS ORD ELLER FÅR DEN GRANSKAS?« Den frågeställningen var ett ämne under predikantmötet i Pörkenäs den 12 oktober 2024. Jag blev ombedd att skriva en tvådelad sammanfattning om ämnet. I den första delen närmar vi oss ämnet främst ur predikantens synvinkel, i den andra delen ur lyssnarens synvinkel.

Ämnet är viktigt eftersom predikan fyller en central funktion i församlingen. Predikan är Guds verktyg att nå ut med evangeliet till människors hjärtan. Aposteln Paulus skriver i Rom 10:17: »Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord.«

ÄR PREDIKAN GUDS ORD? FÅR PREDIKAN GRANSKAS?

Ämnet består av två frågor. Från den ena sidan kan vi svara »ja« på båda frågorna. Predikan är Guds ord och därför bör den granskas.

Församlingen bör bibehålla predikans auktoritet som Guds ord. Annars blir sammankomsten inte mer än en vanlig trivselsamling. Dagens samhällskultur motarbetar auktoriteter och även predikans auktoritet ifrågasätts allt mer. En förutsättning för en kristen gudstjänst eller sammankomst är att vi samlas inför Guds ord, och att det som förkunnas verkligen är Guds ord.

Predikantens rätta inställning inför sitt uppdrag är alltså att tala Guds ord. Åhörarens rätta inställning är att lyssna till Guds ord. Gud talar genom predikan än idag. Vi skall därför lyssna vad Anden talar till för-

samlingarna. Aposteln Paulus skriver till tessalonikerna: »Därför tackar vi alltid Gud för att ni tog emot Guds ord som vi predikade och tog det till er, inte som ett ord från människor utan som Guds eget ord, något som det verkligen är, ett ord som är verksamt i er som tror« (1 Tess 2:13).

Eftersom predikanten är mänsklig och bristfällig, sätter vi ändå gärna in en reservation i svaret på frågan: »Ja, men ...« Predikan är Guds ord, men den bör då också vara Guds ord. Predikan skall vara i enlighet med Guds ord, i kraft av Kristi ord. I ljuset av Guds förutskrivna ord bör prövas om det är människans ande eller Guds Ande som manar. Muntlig predikan är inte i sig jämställd med Guds ord, utan den är underställd det förutskrivna Ordet. Muntlig predikan är given till en viss tid, till ett visst sammanhang, medan Guds uppenbade ord är evigt.

Predikantens egna tolkningar skapar inget nytt Guds ord. Det uppstår lätt villfarelse om man börja grunda sin tro och predikan på gamla predikanter predikningar eller tolkningar. Man kan då, steg för steg, gå vidare från Guds förutskrivna ord. Aposteln Johannes varnar: »Mina älskade, tro inte alla andar utan pröva andarna om de kommer från Gud. Ty många falska profeter har gått ut i världen« (1 Joh 4:1).

PREDIKANS UPPGIFT OCH MISSBRUK

Predikantens uppgift är att som Herrens tjänare bära fram Guds ord till människorna. I uppdraget måste han sätta sig själv och

egna tankar till sidan och lyssna in vad som är Guds budskap. Hur vill Gud hjälpa åhörarna, hur kan jag genom predikan hjälpa människorna på vägen, utan att ställa mig själv eller egna åsikter i vägen för åhörarnas hjärtan?

Aposteln Paulus betyder: »Vi predikar inte oss själva, utan Jesus Kristus som Herren, och oss som era tjänare för Jesu skull« (2 Kor 4:5). Predikouppdraget är ett tjänarämbete, inget egenhändigt domarämbete. Guds ord dömer, men evangeliets predikan visar på försvararen: »Se Guds Lamm som tar bort världens synder.«

Här följer några generella problem som predikanten bör akta sig för när han ställer sig i Herrens tjänst.

- **FÖRKUNNAR JAGET.** Predikanten kan ha egna motiv som grund för predikan och därigenom höja sig själv över Guds ord eller sitt uppdrag. Människans egen ande eller »gamla Adam« kan få tillträde och predikan kan bli ett medel för mänsklig självupphöjelse, maktutövning och dom. Aposteln Paulus skriver: »De andra söker strid och predikar Kristus av orena motiv« (Fil 1:17–18). Trots motiven är aposteln ändå glad så länge det är Kristus som förkunnas.

Predikantens uppdrag vilar på Guds barmhärtighet, inte på mänsklig förtjänst. »Därför, då vi genom Guds barmhärtighet har denna tjänst, så tappar vi inte modet. Vi har av sagt oss allt hemligt och skamligt och använder inga knep« (2 Kor 4:1–2).

- **FÖRKUNNAR EGEN RÖRELSES IDEOLOGI.** Om de egna motiven blir att samla lyssnarna kring sig själv eller egen rörelse, blir det genast större problem. Man kan lägga till eller ta bort något, enligt egen lärotradition, för att passa bättre in i sammanhanget. Predikan blir människotankar eller egna stadgar, vilka leder bort från Guds rena ord. Åhö-

rarna leds inte till Kristus eller Kristi församling, utan till mänskliga tanke-system. Partisinne är en köttslig gärning, det är inte Guds ord.

»Om någon då säger till er: Se, här är Messias, eller: Se, där är han, så tro det inte. Falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra tecken och under för att om möjligt leda de utvalda vilse« (Mark 13:21–22).

- **FÖRKUNNAR ÅHÖRARNAS FÖRVÄNTNINGAR.** Predikanten kan ställa in sig enligt åhörarnas förväntningar, så att Guds ord inte får verka i all kraft och sanning. Predikan lämnar vid människors ledning och mänskliga önskemål, inte vid Guds Andes ledning. Sammankomsten kan förlora sin egentliga funktion att förkunna Guds vilja till åhörarna.

»Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå ut med den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen« (2 Tim 4:3).

- **FÖRKUNNAR TIDSANDANS TOLKNING.** Om predikan anpassas efter det som är gångbart i världen eller generellt i samhället, leder den snabbt bort från Guds ords sanning. När tidsalderns ideologier och avgudar ersätter Guds ord, följer ljumhet och avfall från Gud. »Men Anden säger tydligt att i de sista tiderna kommer somliga att avfalla från tron och hålla sig till villoandar och till onda andars läror« (1 Tim 3:1).

Predikan skall verka tro på Kristus, styrka tron, trösta, förmana, tillrättvisa och utrusta församlingen för tjänst i Kristi kropp. »Predika ordet, träd fram i tid och otid, bestraffa, tillrättvisa och förmana, med allt tålmod och all undervisning« (2 Tim 4:2). ✚

Tomas Gäddnäs

Bibelläsning

HERRENS undervisning är fullkomlig. Den ger nytt liv åt själen. HERRENS vittnesbörd är sant, det ger vishet åt enkla människor. HERRENS befallningar är rätta, de ger glädje åt hjärtat. HERRENS bud är klart, det ger ljus åt ögonen. HERRENS vördnad är ren, den består för evigt. HERRENS domar är sanna, De är alla rättfärdiga. De är mer värda än guld, Än mängder av fint guld. De är sötare än honung, än renaste honung.

Psaltaren 19:8–11

DAVID HAR HITTAT NÅGOT. Han ser på Herrens undervisning, det vi kallar Bibeln, och han säger att den är »*mera värd än guld, än mängder av fint guld*». Och jag undrar, vad har jag missat?

Hur många gånger blir inte bibelläsningen bara en prestation för mig? Det är något jag borde få gjort och checkat av för dagen. En till börda på den redan trötta människan. Men David tycks se något, som jag så ofta är blind för.

Vad är det då som David ser? För det första vet David att Herrens ord är fullkomligt, att det är sant, rätt, klart och rent. Bibeln är alltså en auktoritet för honom, något som svarar på frågor om vad som är rätt och fel. Den ger instruktioner om hur vi ska leva och förhålla oss till varandra. Idag då bruset av intryck är större än någonsin förr, så är det också desto viktigare att vi aktivt tar till oss motgiftet, som hjälper oss att se klart.

Allt detta är gott och bra, men skulle det lämna här, så skulle Bibeln fortfarande vara en ganska kall och avlägsen bok. Den säger vad jag ska göra, men resten är upp till mig. Men David vet att det inte endast är frågan om en rad teoretiska lärosatser. Nej, han vet att Ordet verkligen ger liv. Den ger vishet, glädje, ljus och är en verklig grund att stå

på. Skatten i Ordet ligger i att det inte endast är en instruktionsbok, utan fram för allt en källa där du får möta Jesus.

Därför ska vi alltså läsa Bibeln! Inte för att vi måste, utan för att Gud i sin stora nåd låter oss komma inför honom i Ordet. Kommer vi till Bibeln och söker efter vila, tröst och förlåtelse, så kommer vi också att hitta Skatten.

HUR SKA MAN GÅ TILLVÄGA?

Det finns många sätt man kan göra och mycket beror på vilken livssituation man befinner sig i och t.ex. hur van man är med att läsa. Om man då går in för att läsa någon vers per dag eller längre stycken, så är det viktigaste ändå att man börjar. I bibelläsningen gäller nämligen lagen att man äter sig hungrig, men kan svälta sig mätt.

För att öka din chans att få igång en ny rutin med att läsa Bibeln, så kan det också vara bra att tänka på en del praktiska saker.

För det första är det bra att ha en plan. Både en plan om vad man ska läsa, men också var och när man ska läsa. Ett sätt att ha en plan är att delta i *Bibelutmaningen* (för mera information, se *bibelutmaningen.fi*). Bibelutmaningen är till för dig som vill läsa igenom Bibeln från pärm till pärm. Bi-

belutningen pågår under ett kalenderår och du kan välja att läsa eller lyssna till Bibeln. Det finns en färdig bibelläsningsplan, som man kan använda och den planen är upplagd så, att du kan välja ifall du vill läsa igenom hela Bibeln på ett, två eller tre år.

Förutom en bibelläsningsplan, är det alltså också bra att tänka igenom var och när du kommer att läsa Bibeln. Är det direkt du stiger upp på morgonen, kanske i samband med eftermiddagskaffet eller på kvällen före du går och lägger dig. Att ha en bestämd tidpunkt och plats för bibelläsningen hjälper dig att komma igång och få till det som en rutin.

Men livet går ändå sällan bara enligt plan. Därför kan man förbereda sig genom att tänka igenom vad man gör, ifall man missar någon dag och kommer efter i sin plan. Ett sätt kan vara att hoppa över de ställen man missat och återkomma till dem senare då man har mera tid. Kom ändå ihåg

att du inte läser Bibeln för att kryssa av något i en plan, utan för att möta Jesus!

Det sista tipset är att göra det tillsammans med någon annan. Det kristna livet var aldrig tänkt att levas ensam, utan tillsammans med andra i församlingen. Därför är det en stor fördel ifall ni är flera som följer samma bibelläsningsplan. Det ger möjligheten att diskutera de texter man för tillfället läser. Både de svåra ställen man möter, men också de gångerna då Herrens ord i Jesaja blir levande i det egna livet:

»Liksom regnet och snön faller från himlen och inte återvänder dit utan vattnar jorden så att den blir fruktbar och grönskar och ger säd till att så och bröd till att äta, så ska det vara med ordet som går ut från min mun. Det ska inte komma tillbaka till mig förgäves utan att ha gjort vad jag vill och utfört vad jag sänt det till« (Jes 55:10–11). +

Anton Wargh

”Låt inte era hjärtan oroas”

Vintermöte i Gamlakarleby stadskyrka
31.1–2.2.2025

Fredag 31.1

20.00 Ungdomssamling

Lördag 1.2

12.00 Inledning och seminarium / 14.00
Predikan / 15.00 Predikan / 16.15 Barnens
sångstund / 17.15 Predikan / 19.00 Nattvards-
mässa / 21.00 Ungdomssamling

Söndag 2.2

12.00 Mikaelmässa (ingen tolkning) / 14.00
Predikan / 15.00 Predikan / 16.00 Predikan /
17.30 Sängafton

All undervisning tolkas till svenska, finska och engelska. Mera info på LFF:s hemsida. Det finns gott om plats i kyrkan, totalt ryms 1200 personer. Välkommen i Jesu namn önskar vi från Närvilä Bönehusförening.

Lff:s weekender och kurser 2025

Äktenskapsförberedande kurs

1 februari i Skutnäs bönehus tema:
kommunikation, konflikthantering, sexualitet,
ekonomi

Traditionell parweekend med
paneldiskussion och föreläsningar mm 7-8
mars 2025 på Pörkenäs lägergård

Traditionell kvinnowekend för alla åldrar,
28-30 mars på Pörkenäs lägergård

Kvinnowekend 2 för 50+ planerad av 50+,
11-13 april på Pörkenäs lägergård

Mer info på Lff:s hemsida och i nästa nummer av tidningen.

Infobrev från LFF

Guds frid!

Det här är LFF:s infobrev för vintern 2024/2025. Här kan du läsa om vad som varit på gång, vad som är på kommande och om vad styrelsen jobbar med.

Tillbakablick

Under hösten har vi haft en hel del på gång. Verksamheten med gemenskapsgrupper har kommit i gång, skriftskolan och hjälpledarutbildningen har börjat, det har hållits öppen teologikurs om grunderna i den kristna tron. Vi tackar Gud för att han ger möjlighet att verka för Hans rike och vi tackar alla som bidragit till och tagit del av verksamheten.

På gång

Ny verksamhetsledare från 1.1.2025

Nuvarande verksamhetsledaren för hemlandsmissionen, Daniel R Asplund, slutar vid utgången av det här året. Nya verksamhetsledaren, Stig-Erik Enkvist, börjar sin tjänst 1.1.2025. Vi önskar Stig-Erik Enkvist välkommen och Guds rika välsignelse över hans arbete.

Ny verksamhetslokal

LFF:s verksamhetslokal har flyttat till Jakobsgatan 41A. Vi har fått fina utrymmen som, trots att de är mindre, passar för våra behov. Vi tackar alla som bidragit till att det här blev möjligt och vi tackar vår tidigare hyresvärd för tiden vi fick vara på Permosvängen 111.

Utvidgning av missionsmagasinet

Missionsmagasinet har utvidgats med sorteringsutrymmen. De nya utrymmena ger frivilligarbetare möjlighet att arbeta på ett ändamålsenligt sätt.

Från styrelsens horisont

Styrelsen tackar alla som donerat och bidragit med talkoarbete som möjliggjort att LFF har kunnat flytta in i nya verksamhetslokaler. Samtidigt tackas alla som bidragit till att Missionsmagasinet utvidgning kunde genomföras. Ni har alla gjort en stor insats!

Önskan om en frivillig donation för Radio LFF

Du som lyssnar på radio LFF eller vill understöda radion som missionskanal får gärna göra en frivillig donation på 20 €. Radion är omtyckt och når ut till många lyssnare i vår region samt via webben till hela världen. Radion finansieras helt med frivilliga donationer. Inbetalningar kan göras via Mobilepay nummer 92368, ange "radio LFF" i meddelandefältet, eller via kontonummer. Kontonumren finns i novembernumret av Sions Missionstidning samt på LFF:s hemsida. Tack!

Laestadianernas Fridsföreningars Förbund rf
Jakobsgatan 41A, 68600 Jakobstad
Hemsida: lff.fi E-post: info@lff.fi

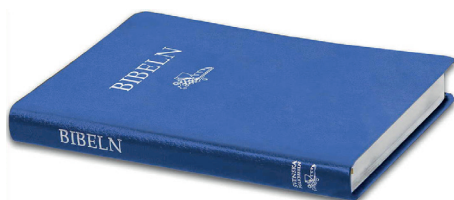
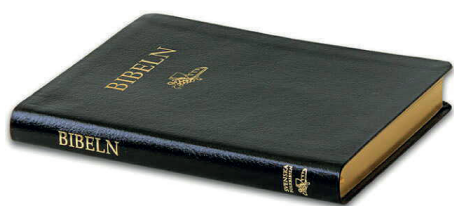
Svenska Folkbibeln 1998 nu till försäljning inom LFF

Svenska Folkbibeln 1998 har inte varit tillgänglig eftersom de har varit slutsålda och inte blivit nytryckta på ett bra tag. Ett nytryck har nu initierats och genomförts – LFF behövde beställa en stor mängd biblar för att nytryckningen skulle vara möjlig.

Nu finns dessa biblar att köpa i en del av bönehusen och vid Missionsmagasinet. Kolla ifall ert bönehus har köpt in dessa biblar förrän ni publicerar informationen på era kanaler. Kan också beställas från info@lff.fi.

Försäljningspriset är samma i alla bönehus och vid Missionsmagasinet:

- Cabraskinn. Svart pärm, guld sidkant, guldskrift på pärmen. 44 euro.
- Skinnimitation. Blå pärm, vita sidkanter, guldskrift på pärmen. 27,50 euro.

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 40 euro

Gåvoprenumeration: 24 euro

Sverige

Prenumeration: 43 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 43 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 43 euro + porto

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 (genom textmeddelande)

• elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttansmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrsvæien 17, 9517 Alta
+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

Kandidatexamen i teologi från Helsingfors eller Göteborg?

Ansökning till **Suomen teologinen instituutti** (STI) bibeltroende kandidatexamen i teologi har öppnats. STI erbjuder möjlighet att studera en engelskspråkig examen (bachelor) i STI i samarbete med norska Fjellhaug International University College (FIUC). Examen är en europeiskt högskoleexamen och ger möjlighet att fortsätta med magisterstudier i olika universitet. Det är möjligt att få statligt studiestöd. Undervisning hålls på engelska och finska. Tentamen görs på engelska.

Om du hellre vill studera på svenska erbjuder Församlingsfakulteten i Göteborg (FFG) samma examen, i samarbete med FIUC. Undervisning på engelska och svenska, tentamen på engelska. FFG är STI:s systerorganisationen i Sverige.

För mer info, se sti.fi eller ffg.se.